

Hem > ... > Penningfordringar > Europeiskt Betalningsföreläggande > Germany

Europeiskt betalningsföreläggande

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Tyskland

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

1.1 Användningsområde

Ja. Det finns ett förfarande för betalningsföreläggande (*Mahnverfahren*) för förenklad verkställighet av krav enligt § 688 och framåt i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*).

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Förfarandet kan i princip tillämpas vid alla typer av krav som gäller betalning av ett visst belopp i euro.

Det kan däremot inte tillämpas om

- kravet grundas på ett konsumentkreditavtal där räntesatsen överstiger referensräntan med mer än tolv procentenheter,
- kravet grundas på en ännu ej fullgjord motprestation, eller
- svarandens vistelseort är okänd och delgivningen därför måste ske genom kungörelse.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Nej, det finns ingen övre gräns för det belopp som kravet avser.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Nej. Det är borgenären själv som avgör om han eller hon vill tillämpa förfarandet eller ansöka om stämning vid en domstol på vanligt sätt.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Det tyska förfarandet för ansökan om betalningsföreläggande kan i princip tillämpas även om svaranden bor i ett annat EU-land eller i ett land utanför EU. Det bör dock noteras att det i § 688.3 i civilprocesslagen föreskrivs att om betalningsföreläggandet måste delges utomlands kan det bara användas om detta medges i lagen om erkännande och verkställighet av domar (*Anerkennungs- und Vollstreckungsausführungsgesetz*) eller i lagen om utlandsunderhåll (*Auslandsunterhaltsgesetz*) eller om delgivning kommer att ske i ett EU-land. Ett förfarande för betalningsföreläggande är också tillåtet vid delgivning i Island, Norge, Schweiz eller Israel, utöver EU-länderna.

1.2 Behörig myndighet

Den enda domstol som har behörighet i förfaranden för betalningsföreläggande är den distriktsdomstol (*Amtsgericht*) som generellt är behörig att pröva mål som rör sökanden. Detta bestäms av personens bostadsort eller, om det rör sig om en juridisk person, av dess säte. Alla tyska delstater har dock inrättat centrala domstolar för mål som avser betalningsförelägganden (www.mahngerichte.de). Detta innebär att behörigheten för sådana förfaranden har koncentrerats till ett antal distriktsdomstolar, eller till och med till en enda distriktsdomstol i en

viss delstat. I dessa fall ska sökanden vända sig till den centrala domstol för betalningsföreläggande som har behörighet för sökandens bostadsort.

Om sökanden saknar "hemmadorstol" i Tyskland är distriktsdomstolen Wedding i Berlin exklusivt behörig. Om svaranden saknar "hemmadorstol" i Tyskland är den domstol behörig som skulle ha varit behörig i samband med ett vanligt förfarande oavsett domstolens materiella behörighet (i vanliga fall har distriktsdomstolarna bara materiell behörighet om tvistebeloppet är högst 5 000 euro). Delstaterna kan dock ha utsett centrala domstolar för betalningsförelägganden även för dessa fall.

1.3 Formella krav på ansökan

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Ja, det finns särskilda standardformulär som måste användas om det finns sådana formulär för en förklaring eller ansökan. Det finns t.ex. formulär för ansökan om utfärdande och om upprepad delgivning av besked om betalningsföreläggande och handräckning.

Förfarandet är automatiserat i alla delstater. Ansökningarna lämnas då in antingen i pappersform, på förtryckta formulär, eller på elektronisk väg. Många programvarutillverkare tillhandahåller den programvara som krävs för elektronisk inlämning av ansökningar i automatiserade förfaranden för betalningsföreläggande. I alla distriktsdomstolar kan ansökningar också lämnas in online.

Pappersformulär för förfaranden för betalningsförelägganden kan köpas i fysiska butiker eller online.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Nej.

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Grunderna för kravet behöver inte beskrivas i detalj. Allt som krävs är en kort redogörelse för kravet och det exakta belopp som kravet avser. Detta görs genom att fälten i det förtryckta formuläret för förfarandet för betalningsföreläggande fylls i. Huvudkravet och eventuella bikrav ska anges separat.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

Ingen skriftlig bevisning för kravet behöver lämnas in.

1.4 Avvisning

Ansökan avvisas om betalningsföreläggandet inte är tillåtligt, om ansökan har lämnats in till en domstol som inte har behörighet i ärendet, eller om ansökan inte uppfyller formkraven. Ansökan avvisas även om ett betalningsföreläggande endast kan utfärdas för en viss del av kravet. Sökanden måste emellertid få tillfälle att yttra sig innan ansökan avvisas.

Domstolen prövar inte heller om sökandens krav faktiskt är berättigat innan betalningsföreläggandet utfärdas.

1.5 Överklagande

Det går i princip inte att överklaga avvisningen av en ansökan om betalningsföreläggande. Ett omedelbart överklagande (*sofortige Beschwerde*) kan bara göras om ansökan enbart har översänts i maskinläsbar form och avlogs på grund av att formuläret inte var lämpligt för elektronisk behandling. Detta undantag har emellertid inte någon större praktisk betydelse.

1.6 Bestridande

När betalningsföreläggandet har utfärdats och delgetts har svaranden två veckor på sig från delgivningen att bestrida det. Även ett senare bestridande är dock giltigt, så länge idet inte har fattats beslut om handräckning. Ett försenat bestridande betraktas dessutom som en invändning mot beslutet om handräckning.

Svaranden får i samband med delgivningen av betalningsföreläggandet ett formulär som kan användas vid bestridandet. Det är dock frivilligt att använda detta förtryckta formulär, och ett bestridande får alltså också lämnas in i en annan form. Det enda formkravet är att det måste göras skriftligen.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden bestrider föreläggandet i tid utfärdas inte något handräckningsbeslut och kravet i betalningsföreläggandet kan således inte verkställas. Den tvist som uppstår när svaranden bestrider föreläggandet omvandlas inte automatiskt till ett tvistemål. För att ärendet ska bli ett tvistemål måste sökanden eller svaranden begära detta uttryckligen. Sökanden har också möjlighet att göra en sådan begäran vid underrättelsen om att föreläggandet har bestridits, eller som en försiktighetsåtgärd redan i samband med utfärdandet av betalningsföreläggandet.

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Domstolen utfärdar på begäran ett beslut om handräckning. En sådan begäran kan inte göras före utgången av tidsfristen för bestridande. Den ska innehålla en förklaring om vilka eventuella betalningar som har gjorts med anledning av betalningsföreläggandet. Om delbetalningar har gjorts ska sökanden minska det begärda beloppet i enlighet med detta.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Ett handräckningsbeslut motsvarar en interimistiskt verkställbar tredskodom. Inom två veckor efter delgivningen kan en ansökan om att beslutet ska omprövas lämnas in.

Senaste uppdatering: 07/04/2026

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.